Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26487
Copyright: Admont, Benediktinerstift

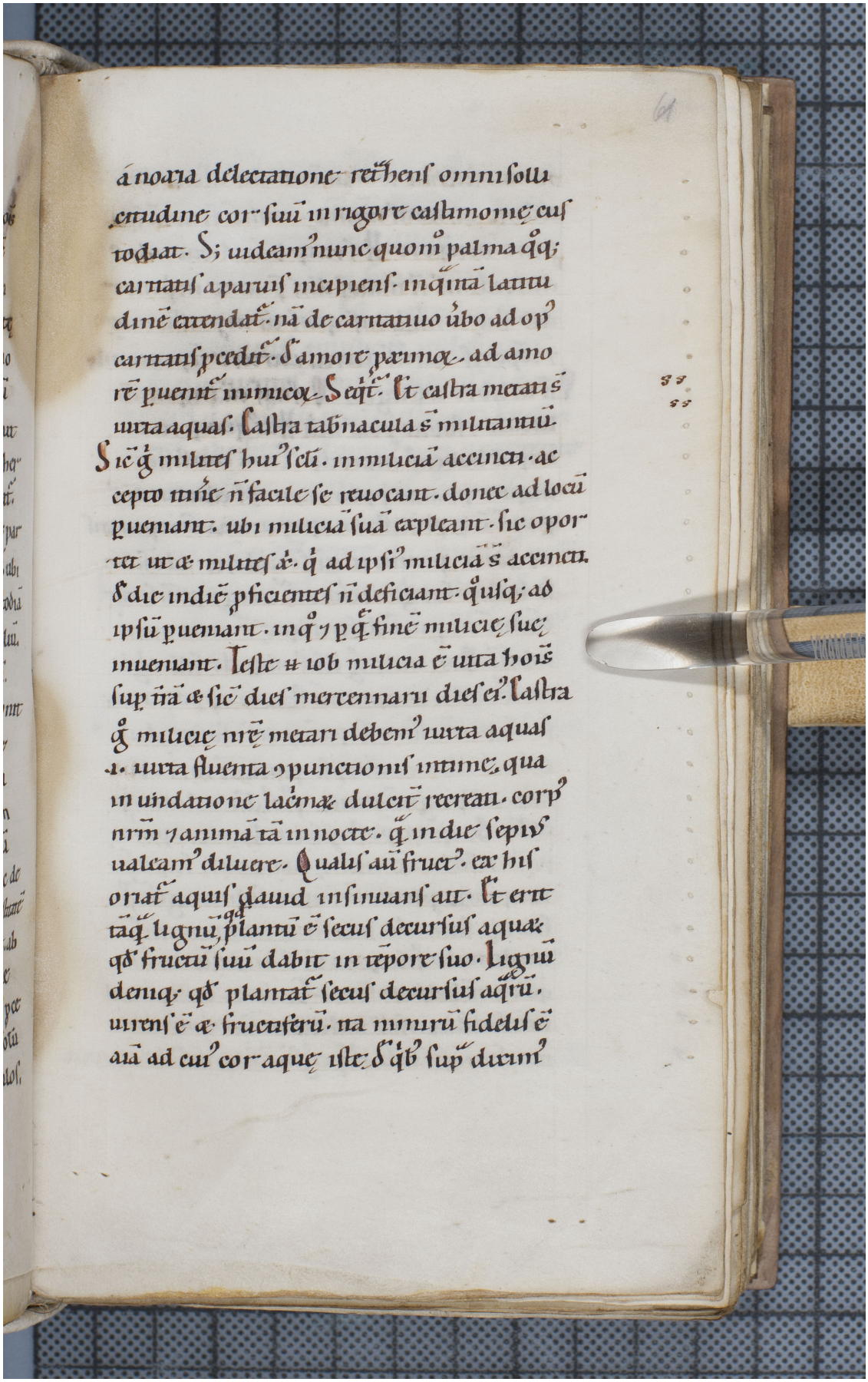

á noxia delectatione retinens omni solli
citudine cor suum in rigore castimonie cus
todiat. Si uideamus nunc quomodo palma qq;
caritatis a paruis incipiens. in quantam latitu
dinem extendatur. nam de caritatiuo ubo ad op
caritatis pcedit. de amore parmq; ad amo
rem puenit mumcq; Sequitur. Et castra metati sunt
iuxta aquas. Castra tabnacula sunt militantium.
Sic quoq; milites huius scti. in milicia accincti. ac
cepto mine non facile se reuocant. donec ad locum
puenant. ubi milicia sua expleant. sic oportet ut
æ milites æ. q ad ipsi milicia sunt accincti.
de die indie pficientes non deficiant. quisq; ad
ipsum puenant. in quo p quem finem milicie suę
inuenant. Teste ⁂ iob milicia est uita hoīs
sup tra & sicut dies mercenarii dies eius. Castra
quoq; milicie nrę metati debemus iuxta aquas
i. iuxta fluenta compunctionis intimę. qua
in undatione lacrimæ dulcit recreant. corpus
nrm ⁊ animam tam in nocte. quam in die sepius
ualeamus diluere. Qualis autem fructus. ex his
oriat aquis. dauid insinuans ait. Et erit
tamquam lignum quod plantum est secus decursus aquarum
qd fructum suum dabit in tempore suo. Lignum
denq; qd plantat secus decursus aquarum.
uirens est & fructiferum. nta minuum fidelis est
ania ad cui cor aquę iste de qb sup dixim